

SURREALISM

Oliwia Kowalczyk kl. 3F

Definicja surrealizmu

Surrealizm (zwany także nadrealizmem) - kierunek w sztuce powstały w 1924 roku we Francji, początkowo występujący wyłącznie w literaturze, później w sztukach plastycznych, filmie i teatrze. Termin ten stworzył w 1917 roku Guillaume Apollinaire.

Guillaume Apollinaire to polskiego pochodzenia francuski pisarz i krytyk sztuki.

Słowo "surrealistyczny" w zamyśle Apollinaire oznaczać miało racjonalnie przemyślany wytwór, który charakteryzował się oryginalnością połączenia wykorzystanych w nim elementów.

Surrealizm - cechy charakterystyczne

Surrealizm - cechy, które zakładał to:

- w sposób wielce awangardowy i definitywnie wbrew logicznemu myśleniu człowieka, całkowite sprzeciwienie się wszelkim kanonom zawartym w już istniejących i doskonale każdym znanym kierunkach. Chodziło tutaj przede wszystkim o styl klasyczny, realizm, empiryzm, racjonalizm, utilitaryzm oraz wszelkie konwencje w sztuce. Czy były to słuszne działania? Otóż z samego założenia styl ten miał wyrażać wizualne percepcje, co oznaczało, iż w sposób dogłębny igrał on z logicznym porządkiem poprzez zniekształcenie jego obrazu.
- Marzenie senne, stany podświadomości, halucynacje - odgrywały tutaj bardzo ważną rolę. Nic nie stało na straży racjonalnego myślenia, tylko wyobraźnia artysty wyznaczała ramy.

Malarstwo

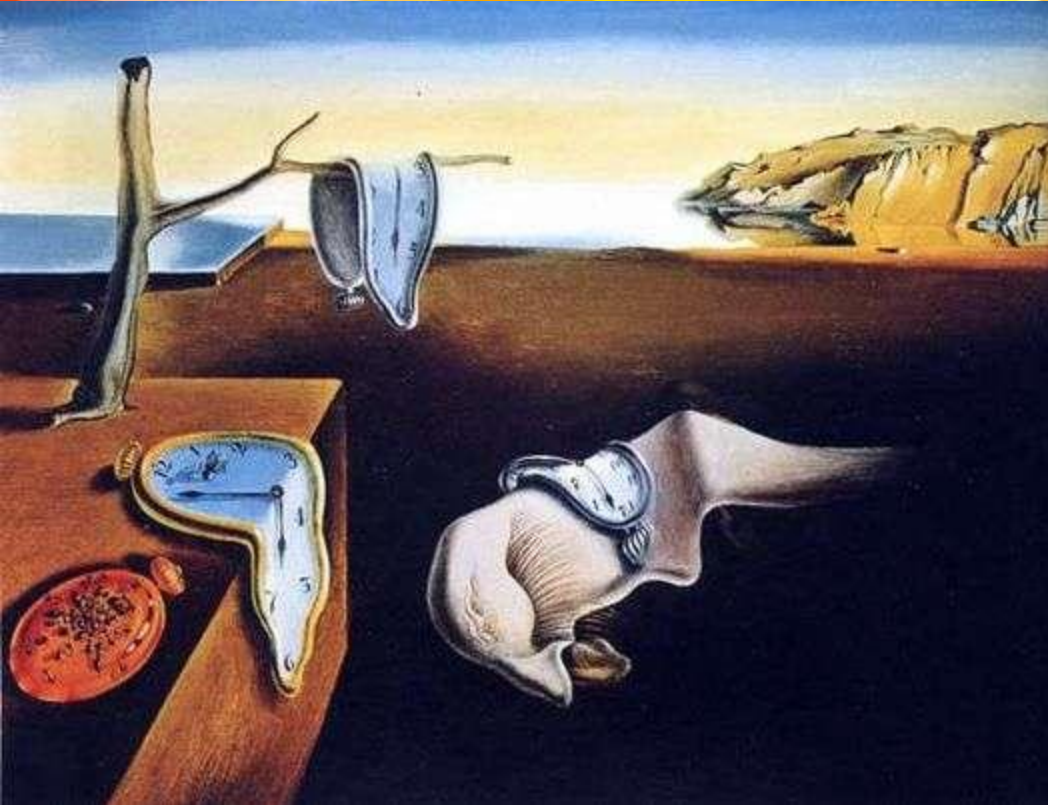
W malarstwie założeniem surrealizmu było „wyrażanie wizualne percepcji wewnętrznej”. Artyści starali się wykreować obrazy burzące logiczny porządek rzeczywistości. Często były to wizje groteskowe, z pogranicza jawy, snu, fantazji, halucynacji, a odsunięte od racjonalizmu.

Przedstawicielami tego nurtu w malarstwie byli: Salvador Dalí, Giorgio de Chirico, Max Ernst, Hans Arp (również w poezji), Marcel Duchamp, Francis Picabia, Osvaldo Licini, René Magritte oraz Frida Kahlo. W 1924 powstało Biuro Poszukiwań Surrealistycznych stanowiące rodzaj poradni.

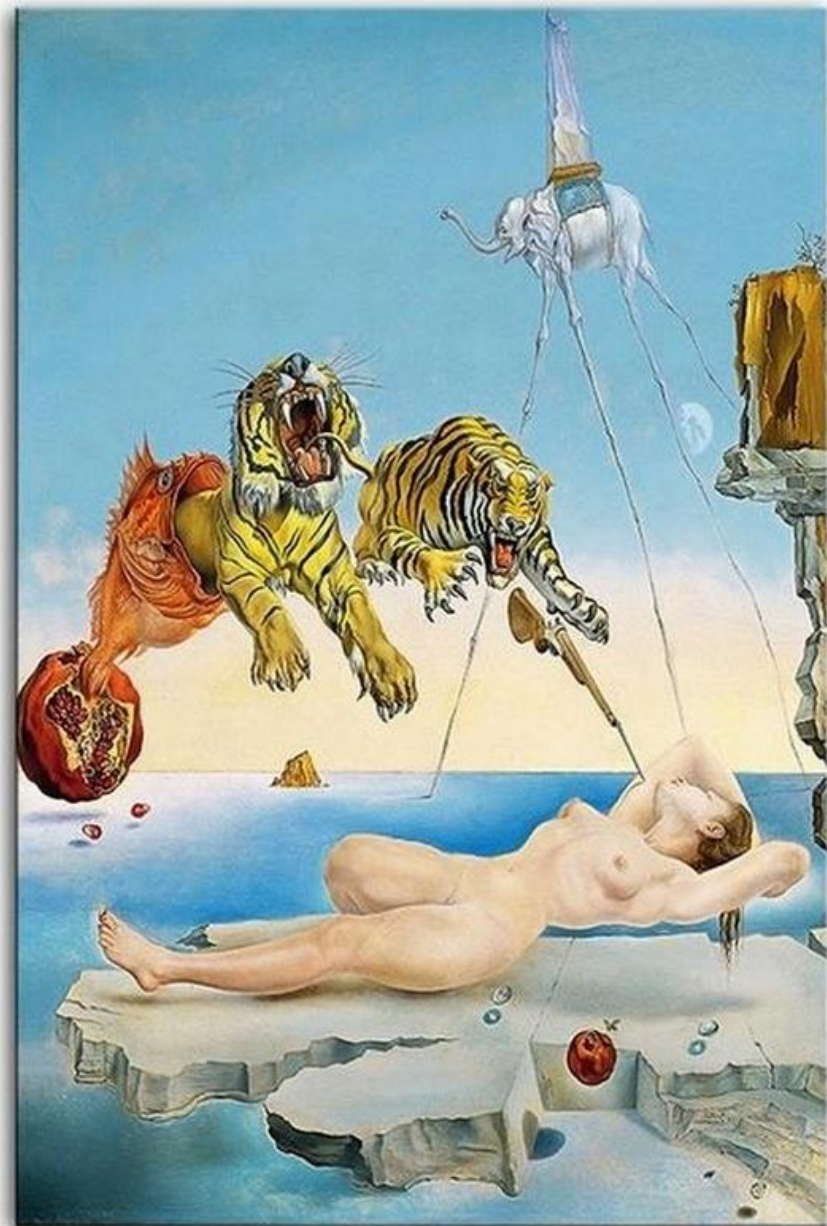

Salvador Dali

- Salvador Dali urodził się w 1904 roku w Figueres w Hiszpanii. Miał wielki talent plastyczny, już w wieku kilkunastu lat zaczął publicznie wystawiać swoje prace w Teatrze Figueras. Studiował w Królewskiej Akademii Sztuki w Madrycie, jednak nigdy jej nie ukończył. Wszedł jednak w środowisko awangardowych artystów - poznał Luisa Bunuela i Federica Garcia Lorcę.
- W 1927 roku Dali wyjechał do Paryża, gdzie spotkał się z Picassem. Rok później na stałe zamieszkał we Francji i dołączył do grupy surrealistów. W 1928 roku wraz z Luisem Bunuelem nakręcił słynny film pt.: „Pies andaluzyjski”, który stanowi klasyczną pozycję kina nadrealizmu.

Trwałość Pamięci 1931 r

Sen spowodowany lotem pszczoły 1944 r

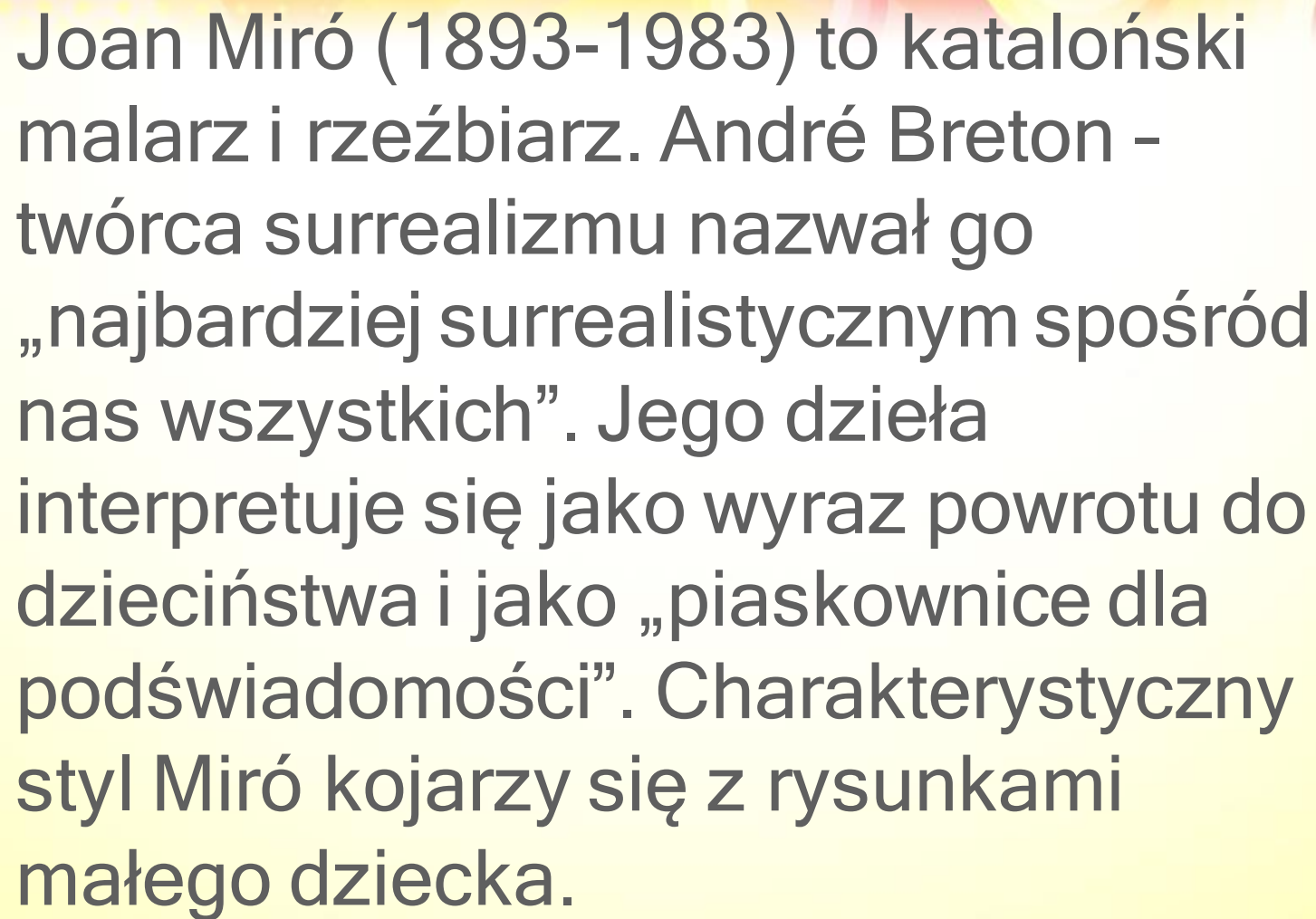

Jako istotną inspirację dla dzieł surrealistów przyjmuje się malarstwo Hieronima Boscha, żyjącego na przełomie XV i XVI wieku. Ponadto korzystali oni z doświadczeń dadaizmu. Natomiast jeśli chodzi o inspirację literacką, ich mistrzem był Comte de Lautréamont, ze względu na książkę *Les Chants de Maldoror* (Pieśni Maldorora), którą napisał w 1868-1869. W 1938 André Breton nazwał jego poezję „klatką z azbestu zamykającą serce rozżarzone do białości”. Z tym samym entuzjazmem przyjmowali gwałtowne zerwanie Lautréamonta z poglądami, które zawarł w *Pieśniach Maldorora*. Istotna dla surrealistów była także twórczość Rimbauda.

Arthur Rimbaud

Arthur Rimbaud urodził się 20 października 1854 we francuskiej miejscowości Charleville. Zastłynął jako poeta -anarchista. Jego twórczość wywarł a wielki wpływ na modernistyczną literaturę. „Dziecięcy Szekspir”, jak mawiał o nim Victor Hugo, tworzył głównie w latach młodości.

Joan Miró (1893-1983) to kataloński malarz i rzeźbiarz. André Breton - twórca surrealizmu nazwał go „najbardziej surrealistycznym spośród nas wszystkich”. Jego dzieła interpretuje się jako wyraz powrotu do dzieciństwa i jako „piaskownice dla podświadomości”. Charakterystyczny styl Miró kojarzy się z rysunkami małego dziecka.

